

Feber som den passionerede Jæger, der omsider har faaet et ædelt Stykke Vildt indringet og staar paa Post med Blodet bankende af Forventning.

Jægermesteren, der endnu under Seancen følte sig besværet af sin Frokost, begyndte at blive alvorligt ængstet. Han spurgte sig selv, om han maaske alligevel skulde forsøge med den nathalie-koldingske Kurmetode. Han vilde grumme nødig gøre indgribende Forandringer i sine Livsvaner; men et Par kolde Fodbade og disse besynderlige Aandedrætsøvelser var jo dog til at overkomme. Han vilde saa yderligere føje en daglig Ridetime til Kuren.

Da han en Timestid efter gik bort fra Karsten From, stod han op i en Sporvogn ved Østerbros Station for at køre ud til sin Ven Frandsen, der skulde anbefale ham en Ridestald.

Samtidig med, at han stod af ved Stoppestedet i umiddelbar Nærhed af den store Kaserne, hvor Vennen boede, standsede en Automobil udenfor Gadedøren, og en Dame steg ud. Og han blev saa overrasket ved at se, at det var hans Kone, at han blev staaende og nær var bleven overkørt af en Vogn.

Forresten huskede han nu godt, at han om Morgen igen havde læst Ordet »Østerbros Væveskole« paa hendes Memorandum. Denne Skole havde alt-saa sine Lokaler et Sted i det samme Hus, hvor Frandsen boede oppe paa femte Sal. Det var blot